

ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΔΑΠΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 14

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΚΑΛΛΙΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

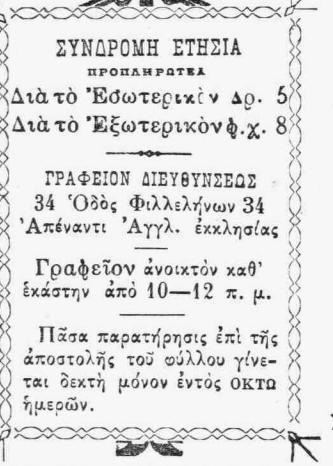
ΕΤΟΣ Η'. - ΤΟΜΟΣ Η'.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ

5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1894-1895

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΩΤΟΝΑΡΤΕΛ

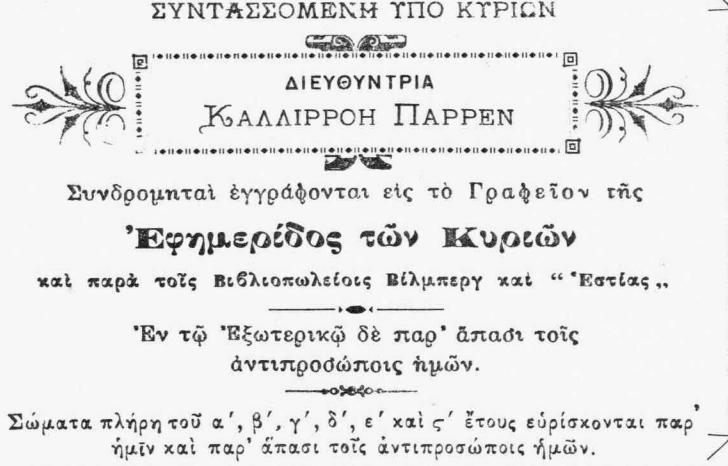
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν ἀρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἀρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὄδος Φιλέλληνος 34

'Απέναντι Ἀγγλ. ἔκκλησας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἔκαστην ἀπὸ 10—12 π. μ.Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ σύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΟ
ἡμερῶν.

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

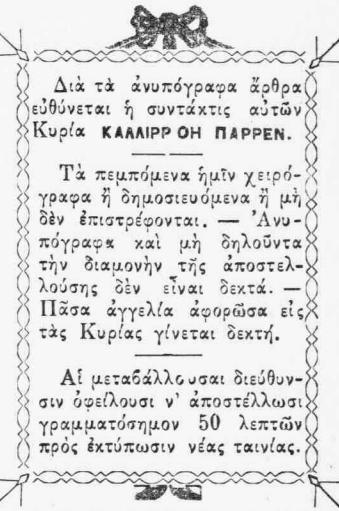
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοὺς Βιβλιοπωλεῖους Βίλμπεργ καὶ "Εστίας ..

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἄπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ σ' ἔτους εύρισκονται παρ'
ἡμῖν καὶ παρ' ἄπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἔρθρα
εὑθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.Τὰ πεμπάμενα ἡμενὶ χειρό-
γραφαὶ δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιτρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλουντα-
τὴν διαινοῦντις ἡ τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.Αἱ μεταδόλωσαὶ διεύθυν-
σιν ὅφελουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἀκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἐπέτειος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Ἔτος Η'. — Σύγ-
γρονοι: Ἐλληνες ποιηταί. Διονύσιος Σολωμὸς Γ'. (ὑπὸ κ. Εὐφρασίας
Κετσέα). — Μαρία Γ. Ὑψηλαντού Β'. (ὑπὸ κ. Μαρίας Α. Ἀλεξαν-
δρίδου). — Απ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. — Ημερολόγιον 'Ἐλληνίδος τα-
ξιδιώτιδος'. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ποικίλα. — Ἀνθη τῆς ἐποχῆς.
Αἱ Μαργαρίται. — Συναυλία Ξύντα. — Συμβουλή. Συνταγή. — Εἰδο-
ποήσεις. — Επιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἔρθρα εὑθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ «ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,, ΕΤΟΣ Η'.

Ἡ Μάρτιος καὶ τότε, ως καὶ σήμερον. Ἡμέρα θερμὴ μὲ
λευκὸν πυρίπνουν ὥλιον, μὲ ἀέρα ἀρωματισμένον ἀπὸ τὰ ἵα καὶ
τὰ ρόδα τῆς ἀνοίξεως. Ἡτο Κυριακή, ἡμέρα ἀγάπης καὶ χα-
ρᾶς. Αἱ ὄδοι τῆς πόλεως ἔθριθον κόσμου ποικίλου, πάσσοις τά-
ξεως καὶ περιωπῆς. Ἡ πλατεία τοῦ Συντάγματος σημεῖον ως
πάντοτε μεγαλητέρας καὶ ἐκλεκτότεράς συγκεντρώσεως, ἀπε-
τέλει ἐν γραφικώτατον μωσαϊκὸν ἀνθρώπων. Δι' ὅλους αὐτούς,
δι' ὅλην τὴν πόλιν οὐδὲν εἴχε τὸ καινοφράνες, οὐδὲν τὸ ἀσύνη-
θες, οὐδὲν τὸ ἔκτροπον ἡ ἡμέρα αὕτη.

Αἴρηντος ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος, ὅλοι οἱ διαφόρων τάξεων καὶ
ἰδεῶν ἀνθρώποι αὐτοὶ εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἔστρεψαν
τὴν διάνοιάν των, μία καὶ ἡ αὐτὴ τοὺς ἀπητχόλησεν ιδέα καὶ
σκέψις, ἥν προεκάλεσαν αἱ διάτοροι κραυγαὶ μικρῶν ἀγυιοπαί-
δων ἡωλητῶν.

Δὲν ἦτο λαχεῖον ὑποσχόμενον κέρδη ὑπέρογκα τὸ πωλού-
μενον, ἀλλ' οὔτε ἀθυρμάτιον μαχικόν. Δὲν ἦτο τούλαχιστον
ἐφημερίς, ἀγγέλλουσα τὴν πτώσιν Ὑπουργείου, ἡ τὴν ἔκρηξιν
μεγάλου τινὸς πολέμου. Ἡτο ἀπλούστατα τὸ πρώτον φύλλον
τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

Ἡτο ἡ σάλπιγξ ἡ τονίζουσα τὸ πρώτον ἐμβατήριον τῆς

ἐξεγέρσεως τοῦ ἐν Ἐλλάδι γυναικείου φύλου. Ἡτο ἡ πρώτη
ἐπίσημος διαμαρτύρησις τῆς Ἐλληνίδος γυναικὸς κατὰ τῶν ἐ-
πικρατουσῶν προλήψεων περὶ τῆς πνευματικῆς ἀνικανότητος αὐ-
τῆς. Ἡτο τὸ πρώτον βῆμά της πέραν τοῦ ἀσφυκτικοῦ κύκλου,
ὅν διέγραψαν αὐτῇ αἰώνες δουλείας καὶ βαρβαρότητος. Ἡτο τὸ
πρώτον δεῖγμα τῆς συντρίψεως τῶν χειροπέδων καὶ τῶν ἀ-
λύσεων, τῶν ὄποιων αἱ τρυφεραὶ χεῖρες τῆς βαρέως ἔφερον τὰς
πληγάς. Ἡτο ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τῆς μεγάλης
τοῦ γυναικείου φύλου στρατιᾶς, ἡτις ἀπετόλμησε νὰ τάξῃ στήθη
κρατερά, ἀντιμέτωπα πρὸς τὰ πρώτα βέλη καὶ τὰς σφαίρας,
τὰς ὄποιας ἡ προληπτικὴ καὶ ὀπισθοδρομικὴ τῆς κοινωνίας
μερὶς θὰ ἔξετόξεις κατ' αὐτῶν.

Οσοι ἡσθάνθησάν ποτε τὴν πυρεττώδη ἀγωνίαν τοῦ εἰς
μάχην ἐπικίνδυνον καὶ ἀβεβαίαν κατερχομένου μαχητοῦ, ὅσοι
διῆλθον νύκτας ὅλας ἀγρυπνοι πρὸ τῆς ἀγνώστου ἐκβάσεως
τολμηρᾶς ἀποφάσεως, ὑπὲρ ἡς τὰ πάντα εἰχον διακινδυνεύσει,
ὅσοι μὲ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας των ἡριθμησαν ἀγωνιώδις
στιγμὰς ἀβεβαίότητος, δύνανται νὰ ἐννοήσωσι τὶ ὑπέστημεν
κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς πρὸ τοῦ κοινοῦ ἐμφανί-
σεως τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

Ἄπο τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουσῶν γραφείου μας, παρηκολου-
θοῦμεν μετὰ νευρικῆς ταραχῆς τὴν ἀπὸ χειρὸς εἰς χειρα κυ-
κλοφορίαν τοῦ πρώτου φύλλου, ἀνὰ τοὺς πυκνοὺς ὄμιλους τῆς
πλατείας τοῦ Συντάγματος. Δειλῶς ὑπεγίρουσαι τὸ ἐκ λευ-
κῆς βαπτίστης παραπέτασμα, ἡτενίζομεν περιδεεῖς τὸ πλῆθος
ἔκεινο, τὸ ἀναγινώσκον τὰς πρώτας γραμμάς, ἡς ἡ δειλὴ ἔτι
καὶ ἀπειρος γραφίς μας εἴχε χαράξει. "Ω! ἐὰν ἐτολμῶμεν νὰ
ἔξελθωμεν! "Εὰν ἡδυνάμεθα νὰ διεισδύσωμεν εἰς τοὺς ὄμιλους
ἔκεινους, νὰ ἀκούσωμεν ἀπροκαλύπτως τὴν γνώμην τῶν πρώ-
των ἀναγινώστων μας!"

Άλλὰ τὸ θάρρος μας δὲν ἔφθανε ἔως ἐκεῖ. Ἡρκέσθημεν
λοιπὸν εἰς τὴν μηχανικὴν ἔκεινην προσήλωσιν τοῦ βλέμματος,
τοῦ ζητοῦντος νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ἀπόστασιν, νὰ διεισδύσῃ εἰς

τὸν νοῦν καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ κοινοῦ, καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸν θρίαμβον ἢ τὴν ἡττάν μας.

Αἱ ὥραι αἱ ἀτελεύτητοι καὶ μακραὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρῆλθον τέλος. Βαθυηδὸν καὶ κατ' ὅλιγον καὶ αἱ τελευταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες διεσκεδάσθησαν ὑπὸ τὴν μαύρην τῆς νυκτὸς ἐμφάνισιν. Τὸ πλῆθος ἡραιοῦτο, αἱ ὁδοὶ ἐρημοῦντο καὶ ὁ ἀπέναντι τοῦ γραφείου μας νυκτερινός φανός ἀπέδιδε πρὸ τινῶν στιγμῶν μόλις τὴν ἀσθενῆ ἀναλαμπήν του κυκλικῶς εἰς τὰ πέριξ πεζοδρόμια.

Ἄλλ' οἱ μικροὶ πωληταὶ ἔξηκολούθουν διὰ τῆς παιδικῆς φωνῆς των νὰ διαλαλοῦν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τὴν ἐμφάνισιν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Εἰς κύριος μὲ ὑψηλὸν πῖλον καὶ εἰς στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ ἑστησαν ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν φανόν, ἐκάλεσαν ταύτοχρόνως τὸν αὐτὸν Ἐφημεριδοπώλην καὶ ἡγόρασαν ἀνὰ ἓν φύλλον. Τὸ ἀνέπτυξαν, ἑστησαν ὁ εἰς παρὰ τὸν ἄλλον καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ἡμικαμψύνον καὶ νυσταλέον φῶς τοῦ φανοῦ ἡρχισαν ἀναγινώσκοντες.

Τόση λοιπὸν ἦτο ἡ περιέργεια τοῦ κοινοῦ, τόση ἡ ἀνυπομονησία, τόσος ὁ πόθος ἵσως νὰ μάθουν, νὰ πεισθοῦν διὰ καὶ αἱ γυναικεῖς των δύνανται νὰ ἀσχοληθοῦν εἰς τι ἀνώτερον καὶ πνευματικώτερον, ώστε καὶ ὑπὸ τοῦ φανοῦ τὸ φῶς νὰ μᾶς ἀναγινώσκουν!

Εἰς μικρὸς ἐφημεριδοπώλης ρακένδυτος, ἀνυπόδυτος μὲ ἀπέσπασεν ὅπὸ τὰς σκέψεις αὐτὰς. Ἀνηλθεν ἀλματικῶς τὴν κλίμακα, εἰσώρμησεν ἀφορητεῖ εἰς τὸ γραφεῖον μου, καὶ θέτων μετὰ συστολῆς τὴν χειραὶ ἐπὶ τοῦ σκούφου του:

Κυρία, εἶπε, θέλουμε φύλλα.

Ζητήσατε ἀπὸ τὸ τυπογραφεῖον.

Δὲν ἔχει πουθενά, οὔτε ἐτὸ πρακτορεῖον, οὔτε ἐτὸ τυπογραφεῖον.

Ἐπώλησες πολλά;

«Ἐκατό. Μὰ πεντακόσια ἔντεκα θὰ τὰ ἐπωλοῦσα ὅλα». Καὶ ἵστατο περιμένων φύλλα,

Δὲν ἔχομεν ἄλλα, παιδί μου, τῷ ἀπήντησα. Καὶ κακῶς συνεκράτουν τὸν πόθον μου νὰ ἐναγκαλισθῶ τὸ ρυπαρὸν ἔκεινο παιδίον, τὸν πρώτον ἄγγελον τῆς εὐχαρίστου ἐκβάσεως τοῦ βίου τῆς ἡμέρας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

Τὴν ἐπαύριον αἱ ἐφημερίδες ἐποίουν μνεῖαν, ἄλλαι μὲν εὐφημον, ἄλλαι δὲ εἰρωνικήν. Τὸ κοινὸν δέ, τὸ πολὺ κοινὸν ἔκινει δυσπίστως τὴν κεφαλήν. «Ολοὶ οἱ τότε διευθυνταὶ μεγαλοσχήμων Ἐφημερίδων ἐθεωροῦντο κρυπτόμενοι ὅπισθεν τοῦ γυναικείου ὄντος μου.

Αἱ διαδόσεις αὗται ἦσαν ἡ μεγίστη καὶ ἡ μόνη ἐνθάρρυνσίς μου. Διὰ νὰ ἀποδίδωνται εἰς ἀνδρικὸν κάλαμον τὰ γραφόμενά μου σημεῖον διὰ εἰχον ἀξίαν τινά.

«Ἀγνωστος τότε ἐντελῶς, οὔτε ἐν τῇ φιλολογίᾳ, οὔτε ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἡρίθμουν φίλους, παρ' ὃν νὰ ἐνισχύωμαι, εἰς οὓς νὰ ἔλπιζω. Καὶ αὗται αἱ πλεῖσται ἐκ τῶν δυναμένων γυναικῶν ἔμενον ἐπιφυλακτικά, ὅταν ὁ φθόνος δὲν ἔκινει τὴν γλώσσαν των καὶ δὲν ἐμηχάνευεν ἐναντίον τοῦ ἔργου μου δυσχερεῖας καὶ προσκόμματα ἀνιαρά.

Τὸ τυπογραφεῖον ἦτο τότε τὸ ἐξελεγκτήριον τῶν περιέργων, καὶ οἱ τυπογράφοι, οἱ πιστοποιοῦντες αὐθεντικῶς τὴν παρὰ γυναικὸς συγγραφὴν τῶν ἀρθρῶν μου. Πόσοις κατάσκοποι δὲν ἀπεστέλλοντο πρὸς ἐμέ, ἵνα μελετήσωσι ἐμὲ καὶ τοὺς περὶ ἐμὲ καὶ ἐξιχνιάσωσι τὴν ἀλήθειαν.

Πόσας ἀνωνύμους δὲν ἔλαβον ἐπιστολάς, πόσα ταπεινὰ καὶ ἀνανδρα βέλη δὲν ἔξετοξεύθησαν ἐναντίον μου. Πόσας στενοχωρίας οἰκονομικὰς δὲν ἀντεμετώπισα, πόσας ἀπογοητεύσεις καὶ θλίψεις καὶ πικρίας καὶ δάκρυα!

Ἄλλ' ἡ «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» ἔξηκολούθει ἐκδιδούμενη ταχικῶς, καὶ ἐφαρμόζουσα τὸ πρόγραμμά της. Αἱ περὶ τῆς πνευματικῆς ἀνικανότητος τῆς γυναικείας κατέπεσαν ἡ μισητὴ τὴν ἄλλην, χάρις εἰς τοὺς ἀγώνας καὶ τὴν ἐπιμονήν της. Τὸ Πλανητήριον καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον ἤνοιξαν δι' αὐτῆς εὐρέας πύλας των πρὸ τῆς διψώσης ἀνωτέρας μορφώσεως γυναικός, ὡς διὰ αὐτῆς ἡ γυναικεία φιλανθρωπία ἐπεξέτεινε κατὰ πολὺ τοὺς κλάδους της. Αἱ γυναικεῖς δι' αὐτῆς ἀνεδείχθησαν χειριζόμεναι τὸν χρωστήρα μεθ' ὅσης δεξιότητος καὶ τὴν γραφίδα. Κυριακὰ Σχολεῖα ἔργατίδων δι' αὐτῆς ἐδρύθησαν. «Αγνωστοι πλὴν προνομιούχοι γυναικεῖς ὑπάρχεις δι' αὐτῆς ἀνεδείχθησαν. Δι' αὐτῆς ἡ τέως Ἀνατολίτις ἐν Εύρωπῃ θεωρουμένη Ἐλληνὶς κατέλαβε τιμητικώτατην θέσιν, καὶ ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος πολλὰς καὶ ώραίς ὑπὲρ αὐτῆς ἀφέρωσε σελίδας. Δι' αὐτῆς τὸ ὄνομα τῶν Ἑλληνίδων διελαλήθη μετὰ θαυμασμοῦ καὶ τιμῆς καὶ πέραν ἔτι τῷν ὀκεανῷ, ὅποθεν στεφάνους δάρφνης ἀπεκόμισε.

Χάρις εἰς αὐτὴν ἀπέκτησαν καὶ αἱ Βουλγαρίδες γυναικείαν «Ἐφημερίδα, ἐν ἡ μεταφράζουν αὐτολεξεὶ τὰ ἀρθρα τῆς καὶ τὰς μειέτας της, χωρὶς οὐδεμίαν περὶ τούτου νὰ ποιῶνται μνείαν.

Καὶ πάντα ταῦτα ἐπετεύχθησαν, χωρὶς οὔτε ἡ Κυθέρης, οὔτε οἱ τῶν γραμμάτων Σύλλογοι, οὔτε οἱ ιδιώται, οὔτε οἱ ἐκατομμυριούχοι ὄμογενεῖς νὰ τείνωσι ποτε αὐτῇ χειραὶ ἀρωγῆς καὶ ἐνισχύσεως, ὡς συμβαίνει εἰς δῆλα τὰ ἐν Εύρωπῃ καὶ Ἀμερικῇ γυναικεία φύλλα, ὡς συμβαίνει εἰς αὐτὴν τὴν Βουλγαρίαν, ἐν τῇ ἡ μεταφράζουσα τὴν ἰδικήν μας γυναικεία «Ἐφημερίδας καὶ ἐπιχορηγήσεις Κυθερηνήτικας ἔχει καὶ ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν εἴναι.

Τὸ τοιούτους δρους καὶ μετὰ τοιαύτην πλήρη ἀγώνων καὶ δοκιμασιῶν δρᾶσιν, ἐπταετὴς βίος εἰναι ἡλικία σεβαστή, ὑποσχομένη μέλλον αἰσιώτερον, τῇ εὐγενεῖ πάντοτε συμμετοχῇ τῶν κολῶν συνεργατίδων, τῶν πιστῶν αὐτῶν καὶ ἀκριμάτων συντρόφων μας ἐν τῇ πνευματικῇ τῆς Ἐλληνίδων γυναικίς σταδιοδρομίᾳ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Γ'.

Παραθέτομεν ἔτερον ποίημα συγκινητικὸν καὶ ἀφελές, τὸ ὁποῖον ἀνακαλεῖ, ὡς ἡ φαρμακωμένη, τὰ τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς ἀνθολογίας.

«Ο ποιητὴς ἀγγέλλει εἰς ἀπόντα υἱὸν τὸν θάνατον τοῦ πατρός του.

«Οπως μονηθῆ ὅλη ἡ γῆρας τοῦ ποιήματος τούτου, γνωστόν διὰ τὴν πρώτην Μαΐου ἐν Ἐλλάδι πανηγυρίζεται ὅπως καὶ ὑπὸ τῶν ἔθνων. Εἰναι ἡ ἑορτὴ τοῦ ἔκρος. Τὴν πρώτων τῆς ἡμέρας ταύτης ἔγειρονται ἐνωρὶς καὶ πορεύονται εἰς τοὺς ἀγρούς, ἐνώπιον τῶν ἀρχαίων τηνίδων.

Τὸ τυπογραφεῖον ἦτο τότε τὸ ἐξελεγκτήριον τῶν περιέργων, καὶ οἱ τυπογράφοι, οἱ πιστοποιοῦντες αὐθεντικῶς τὴν παρὰ γυναικὸς συγγραφὴν τῶν ἀρθρῶν μου. Πόσοις κατάσκοποι δὲν ἀπεστέλλοντο πρὸς ἐμέ, ἵνα μελετήσωσι ἐμὲ καὶ τοὺς περὶ ἐμὲ καὶ ἐξιχνιάσωσι τὴν ἀλήθειαν.

Οἱ νέοι συλλέγουσιν ἄνθη, κάρμουσιν ἐξ αὐτῶν στεφάνους

καὶ κατόπιν τοὺς ἀναρτῶσιν ὑπεράνω τῶν θυρῶν, ἔθα κρέμανται μέχρις οὐ μαραθῶσιν. Ἐντεῦθεν ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν ἀνθέων τοῦ Μαΐου καὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἔξηπλωμένου ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης.

Τοῦ πατέρα σ' ὅταν ἐλθη
δὲν θὰ ἴδης παρὰ τὸν τάφο.
Εἶμ' ἐμπρός του καὶ σοῦ γράφω
μέρα πρώτη τοῦ Μαΐου.

Θὰ σκορπίσουν τὸ Μάιον
πάνω ὅτι ἀκακά τον στήθη
γραὶ ἀπόφει ἀπεκοινωθή
εἰς τὸν ὄπιον τοῦ Χριστοῦ.

Μόρο μὲν στεγμὴ πρὶν φύγῃ
τὸν οὐρανὸν κατὰ τὰ μέρη
ἀργοκίνητος τὸν χέρι
ἰσως γὰρ τὰ σ' ἐνηχθῆ.

Εἰς τὰς βορείους τῆς Γαλλίας ἐπαρχίας καὶ οἱ ἡμέτεροι χωρίοι ἐποτάζουσιν ἐπίσης τὴν πρώτην τοῦ Μαΐου.

Οἱ νεανίαι ἔξερχονται τὴν νύκτα καὶ κόπτουν κλώνους λευκῆς σημύδας, σύμβολον τῆς παρθενίας, τοὺς περιπλέκουσιν εἰς στεφάνους, οὓς ἀναρτῶσι δι' ἀνθοπλέκτων ἀλύσεων ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας τῆς μνηστῆς αὐτῶν. Γινώσκουσιν ἐκ τῶν προτέρων πόσην εὐχαρίστησιν θὰ αισθανθῇ ἡ νεανῖς τὴν ἐπαύριον ἐπὶ τῇ θέρη τῆς μεγάλης ταύτης ἀνθοδέσμης, ἥτις φθάνει μέχρι τοῦ παραθύρου αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῇ ὄποις θὰ σεμνύνεται ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, μέχρις οὐ καταιγίς τις ρίψη τὸν Μάιον κατὰ γῆς.

Ο Σολωμὸς ἀρέσκεται εἰς τὴν γλυκύθυμον μελαγχολίαν. «Ἄλλ' ἔκεινο ίδιως δι' οὐ προσπελάξει πρὸ τοὺς συγγραφεῖς τῆς ἀριστῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλολογίας, εἰναι διεύποτε ἀποπλανάται εἰς τὴν βασιλείσσαν Ἀμαλίαν καὶ ἀλλας σημαντινούσας τῆς Πρωτευούσης Κυρίας, αὐτὴ πρώτη καταθέσασα ὡς πυρήνα καὶ πρῶτον κεφαλίουν 60 χιλ. δρ. ἐφ' ως καὶ ἡ ἀστική ἀστική ἐκείνη βασιλίσσα ἐπρότεινε νὰ ὄνομασθῇ τὸ σεμνὸν τοῦτο

καὶ ἴδια εἰς τὴν μεσαίαν τάξιν τοῦ φιλοπόνου καὶ ἐργατικοῦ λαοῦ. Οθεν καὶ ἡ τοῦ Καταστήματος ἀπόσκευὴ καὶ ἡ ἐνδυμασία καὶ ἡ δίκιτα ωρίσθη λιτή, ἀπέριττος καὶ ἀπλουστάτη συμφώνως μὲ τὴν κοινωνικὴν τάξιν καὶ τὸν προορισμὸν τῶν ἐν αὐτῷ διαιτωμένων κορασίων.

Τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν σύστασίν του, τῇ βοηθείᾳ πλουσίων ὁμογενῶν, ἀνηγέρθη μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, ἔνθα τόσοις ὄρφαναὶ εὑρίσκουσι μητρικὴν περιθώλιψιν, διδασκόμεναι τὰ στοιχεῖων μαθήματα, ἴδιας ὅμως ἐξεκούμεναι εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, τὴν ῥάπτικὴν, τὴν ποικιλικὴν καὶ τὴν τριχαπτοποιίαν. Τὰ ἐργάζειρα τῶν κορασίων χρησιμεύουσιν ὡς πόροι τοῦ Καταστήματος, ἀλλ’ ἐν μέρος τῆς ἀξίας αὐτῶν προσδιορίζεται πρὸς ὄφελος τῆς ἐργαζομένης κόρης, παρακατατίθεμεναι εἰς τὸ ταμιευτήριον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν ὄνόματι αὐτῆς τῆς κόρης, ἵνα τῇ χρητιμεύσῃ μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν της ὡς ἐρόδιον.

Ἐκτὸς τούτου ἔκαστον κοράσιον πρὶν ἡ ἐξέλθη τοῦ Καταστήματος ὄφελει νὰ γνωρίζῃ μίαν τιὰ τῶν γυναικείων βιοπριστικῶν τεχνῶν εἰδικῶς καὶ ἐντελῶς.

Τὸ Κατάστημα λαμβάνει πρόνοιαν περὶ τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐντίμου διαβιώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἀποφοίτωσης, προμηθεύοντας καὶ τὴν κοινωνικὴν ὑπαρξίαν ἀνάλογον μὲ τὰ ἥπη καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς προτερήματα.

Ἐν γένει δὲ ἂξιον σημειώσεως εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ὑψηλῆς φιλανθρωπίας, τῆς μητρικῆς μερίμνης, τῆς βαθείας συνέσεως τὸ ἐμπνεῦσαν τὰς συνταξάσας τὸν Κανονισμὸν τοῦτον, ὃν δὲ τὸ Ἀμαλίειον Ὁρφανοτροφεῖον ἔξακολούθει μέχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Σεπτῆς Ἡμᾶν Ἀνάστης λειτουργοῦντος εὐδοκίμως καὶ ἐπωφελῶς, ἀναδειχθὲν ἀντάξιον τῶν προσδοκιῶν τῶν ἐναρέτων ἐκείνων Δεσποινῶν, αἰτινες ἰδρυσαν αὐτό. Τὴν σήμερον διὰ κληροδοτημάτων καὶ διαφόρων παροχῶν πλουσίων ὁμογενῶν κέκτηται περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς 2,095,000 δραχμ.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τούτου ἡ πριγκήπισσα ὑψηλάντου καταβεβλημένη ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων τοῦ βίου δοκιμασιῶν, τῶν ἀτρύτων κόπων καὶ συγκινήσεων, ἡς ἐκάστοτε ἐν τῇ ἐξακοήσει τῆς ἀγαθοεργίας ἐδοκίμαζε καὶ πάσχουσα ἀπῆλθε περὶ τὸ 1860 εἰς Παρισίους, ἔνθα μετὰ ἀποτυχούσαν ἐγχειρησιν ἡ ἀγία αὐτῆς ψυχὴ ἀπαλλαγεῖσα τῶν γηνῶν δεσμῶν της ἀπέπτη πρὸς τὸν Πλάστην.

Ἡ Μαρία Γ. ὑψηλάντου ὑπῆρξεν ὁ λαμπρότερος τύπος τῆς Φαναριωτικῆς ἐκείνης γενεᾶς, ἡτις μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀντεπροσώπευσε τὴν πεπολιτισμένην τοῦ Γένους μερίδα, διακριθεῖσαν ἐπὶ παιδείᾳ, ὑψηλοφροσύνῃ, καὶ ἀκραιφνεῖ πατριωτισμῷ, τὴν τοῦ Γένους Ἀνάστασιν ἐσειροποιοῦσαν καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ιεροῦ τούτου σκοποῦ ἀδιαλείπτως τὰς δυνάμεις ἐντείνασαν.

Οὐδέποτε ἀνθρώπινον πλάσμα συνήνωσεν ἐν αὐτῷ πλειοτέραν ἥθικήν καὶ ψυχικὴν τελειότητα.

Φρόνημα ὑψηλόν, διάνοια εὐρεῖα, καρδία μεγάλη, χαρακτήρα εὐθὺς καὶ ἰσχυρός συνηνωμένα μετὰ τῆς εὐγενείας τοῦ ἥθους, τῆς προσήνειας τῶν τρόπων ἀληθοῦς ἀριστοκράτειδος καὶ τῆς γλυκείας καὶ συμπαθοῦς αὐτῆς μορφῆς ἡσαν ἀπαράμιλλα.

Οὐδεμία τῶν ἀνθρώπινων ἀδυναμιῶν ἐσκίαζε τὴν φωτεινὴν ταύτην εἰκόνα.

Κλίνομεν δὲ γόνου ἐνώπιον τοιούτων προσωπικοτήτων οὐχὲ μόνον διὰ τὰ καλὰ ὧν ἐγένοντο πρόξενοι, διὰ τὰς δυστυχίας ἢ ἀνακούφισαν, τὰ δάκρυα ἡτίνα ἀπέμαζαν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι καταφανὲς ἐποίησαν μέχρι τίνος βαθμοῦ τελειότητος ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐξικνεῖται ἐνίστε.

Ἡ Μαρία Γ. ὑψηλάντου κατέλιπε μίσην καὶ μόνην θυγατέρα τὴν Σοφίαν κόμησσαν Π. Ρώμα καὶ ταύτην μὴ ἐπίκησαν πολὺ τῆς μητρός της.

Μαρία Α. Ἀλεξανδρέου

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΤΙΔΟΣ

KZ'.

Διὰ τοὺς θεούς των οἱ εἰδωλολάτραι καὶ οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἔτι ἐγείρουν μέγαρα κολοσσαῖς καὶ μεγαλοπρεπῆ, ἐν οἷς ἡ Τέρχη μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τῆς πολυτελείας ἀδελφωμένη αἰσθητοποιεῖ τὴν ἰδέαν τοῦ ὑπερφυσικοῦ, τὴν μεγάλην ἰδέαν τῆς θεότητος. Οἱ Ἀμερικανοὶ τοὺς θεούς των ἐνοικοῦν εἰς ἀπλοὺς καὶ ἀπερίττους οἰκους. Τὰ μέγαρα των τὰ πλούσια, τὰ καλλιτεχνικὰ μὲ τὰ θαυμάσια περιστήλια καὶ τὰ τριχαπτωτὰ ἐκμαρμάρου ἐξαρτήματα, καὶ τὸν πλούτον τῆς διασκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως καὶ τὰς ἀπολαύσεις τῆς εὐμαρείας προορίζουν διὸ ἀλληγορίας τοῦ Σικαγού. Τούλαχιστον ἐν Εύρωπῃ, μόνον τὰ πλούσια ἰδιοσυντήρητα σχολεῖα ὑπὸ τοιαύτης περιβάλλονται ἐξωτερικῆς αἰγάλης καὶ πλούτου, προδίδοντα τὴν ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνισον τῆς τύχης πρὸς τοὺς ὀλίγους τοὺς σπανίων καὶ ἐκλεκτούς.

Εἶναι ἡ χρυσᾶ νεότης, ἡ πανάχραντος καὶ ἀγνὴ παιδικὴ ἥλικια, ἡ θεότης αὕτη ἡ εὔελπις, πρὸς ἣν ὁ Ἀμερικανὸς στηρίζει τὰς περὶ μεγαλοπέρεου μέλλοντος ἐλπίδας του.

Καὶ τὴν λατρεύει, καὶ τὴν θυμιάζει τὴν θεότητα αὐτήν, καὶ ἀποδεικνύει τὴν πρὸς αὐτὴν στοργικὴν καὶ ἀδολον ἀγάπην του διὰ τῶν ὑπερόγκων θυσιῶν, εἰς ᾧ κάριν αὐτῆς ὑποβάλλεται, διὰ τῆς ἀγρύπνου μερίμνης, μεθ' ἣς ἐργάζεται, ὅπως ισχυροποίηση τὸ σῶμα καὶ ἐξυγίανη τὴν διάνοιαν καὶ διαπλάστην καρδίαν καὶ τὸ ἥπος τῆς τὰ πρώτα βήματα τῆς ζωῆς βαδίζεις.

Τὰ σχολεῖα τῶν ἔκει ἀπὸ τῶν κατωτάτων προκαταρκτικῶν μέχρι τῶν Ἀκαδημιῶν ὁμοιάζουν πρὸς βωμούς ἀληθεῖς, πρὸς μέγαρα πολυτελῆ. Καὶ ὅπως εἰς τοὺς ναοὺς ἁνδρεῖς καὶ γυναικεῖς ἀδελφωμένοι, ὡς εἰς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἄλλου; ἐν εὐαγγελίᾳ ἰστότητι, ἐν ἀδελφικῇ ἀγαπῇ προσεύχονται, οὗτως καὶ τὰ σχολεῖα τὰ παιδία τῶν δύο φύλων συνεργάζονται μὲ τὰ αὐτὰ ἀρρενεῖα τῶν ἀλλαγῶν παραπλανητικά, μὲ τὰς δυνάμεις τῶν πατέρων πρὸς τὴν ἀνάγκην ἐν τῷ πατέρῳ.

Ἐν γένει δὲ ἂξιον σημειώσεως εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Σεπτῆς Ἡμᾶν Ἀνάστης λειτουργοῦντος εὐδοκίμως καὶ ἐπωφελῶς, ἀναδειχθὲν ἀντάξιον Δεσποινῶν, αἰτινες ἰδρυσαν αὐτό. Τὴν σήμερον διὰ κληροδοτημάτων τοῦ ιεροῦ τούτου σκοποῦ ἀδιαλείπτως τὰς δυνάμεις της τάξεις καὶ διαδρόμους κέκτηται περισσότερης ταύτης, ἐπί της πατριωτικῆς περιθώλιψιν.

Ἐν γένει δὲ ἂξιον σημειώσεως εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Σεπτῆς Ἡμᾶν Ἀνάστης λειτουργοῦντος εὐδοκίμως καὶ ἐπωφελῶς, ἀναδειχθὲν ἀντάξιον Δεσποινῶν, αἰτινες ἰδρυσαν αὐτό. Τὴν σήμερον διὰ κληροδοτημάτων τοῦ ιεροῦ τούτου σκοποῦ ἀδιαλείπτως τὰς δυνάμεις της τάξεις καὶ διαδρόμους κέκτηται περισσότερης ταύτης, ἐπί της πατριωτικῆς περιθώλιψιν.

Ἐν γένει δὲ ἂξιον σημειώσεως εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Σεπτῆς Ἡμᾶν Ἀνάστης λειτουργοῦντος εὐδοκίμως καὶ ἐπωφελῶς, ἀναδειχθὲν ἀντάξιον Δεσποινῶν, αἰτινες ἰδρυσαν αὐτό. Τὴν σήμερον διὰ κληροδοτημάτων τοῦ ιεροῦ τούτου σκοποῦ ἀδιαλείπτως τὰς δυνάμεις της τάξεις καὶ διαδρόμους κέκτηται περισσότερης ταύτης, ἐπί της πατριωτικῆς περιθώλιψιν.

μας ἐπισκεφθεῖσαι τυχαίως ἐν ἐκ τῶν πολλῶν προκαταρκτικῶν σχολείων.

Διηρόχμεθα ἐφ' ἀμάξης τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Σικαγού, ἐπιθυμοῦσαι νὰ σχηματίσωμεν πλήρη ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου τούτου τμήματος, καὶ τῆς ἐν γένει διαιρέσεως τῆς πόλεως, ὅταν εἰς ἔξοχικωτάτην ἀκρανούφισαν, τὰ δάκρυα ἡτίνα ἀπέμαζαν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διάθρομον, ὁ ὄποιος ἡνοίγετο πρὸ ἡμῶν. Ἀριστερὰ εἰς τὴν πρώτην αἴθουσαν ἦτο τὸ τμῆμα τῶν μικρῶν, ἐνῷ δε. Σικαγού ἦτο τὸ τμῆμα τῶν μεγάρων, καὶ τὸ πατριαρχικόν.

Διηρόχμεθα ἐφ' ἀμάξης τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Σικαγού, ἐπιθυμοῦσαι νὰ σχηματίσωμεν πλήρη ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου τμήματος, καὶ τῆς ἐν γένει διαιρέσεως τῆς πόλεως, ὁ ὄποιος ἡνοίγετο πρὸ ἡμῶν.

Διηρόχμεθα ἐφ' ἀμάξης τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Σικαγού, ἐπιθυμοῦσαι νὰ σχηματίσωμεν πλήρη ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου τμήματος, καὶ τῆς ἐν γένει διαιρέσεως τῆς πόλεως, ὁ ὄποιος ἡνοίγετο πρὸ ἡμῶν.

Διηρόχμεθα ἐφ' ἀμάξης τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Σικαγού, ἐπιθυμοῦσαι νὰ σχηματίσωμεν πλήρη ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου τμήματος, καὶ τῆς ἐν γένει διαιρέσεως τῆς πόλεως, ὁ ὄποιος ἡνοίγετο πρὸ ἡμῶν.

Διηρόχμεθα ἐφ' ἀμάξης τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Σικαγού, ἐπιθυμοῦσαι νὰ σχηματίσωμεν πλήρη ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου τμήματος, καὶ τῆς ἐν γένει διαιρέσεως τῆς πόλεως, ὁ ὄποιος ἡνοίγετο πρὸ ἡμῶν.

έκτελέσεως του Chopin και Meyer, ή κ. Παρασκευοπούλου δι' άπογγειλας μονολόγων ἐκ του 'Ερσάρκου 'Αγάλματος και της Γαλατείας, ή κ. Λάσκαρης δι' ώραιου θρησκατος, και οι κκ. Γουΐδας, Μπεκατόρος, Σπινέλης και Σεράου και αὐτός ὁ εὐεργετούμενος μὲ τὰς κιθάρας και τὰ τετράχορδα, και τὰς βαρβίτους και τὰς βιολάς των θά τέρψουν, θά συγκινήσουν τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν, τὸ ὄποιον ἀθρόον βεβαίως θέλει συρρεύσει και ἵνα ἀπολαύσῃ τὴν ώραιάν και σπανίαν ταύτην τῆς Τέχνης ἑορτήν, και ἵνα συνδράμῃ τὸν πρῶτον ἰδρυτὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ μελοδράματος, τὸν δυστυχῆ τοῦτον τῆς τέχνης ἀπόμαχον, τὸν στερούμενον τῶν πάντων κατὰ τὴν ὁμιχλώδη τῆς ζωῆς του δύσιν.

ΑΝΘΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μαργαρίτα.

Ο ἥλιος τῆς ἀνοίξεως διεσκέδασε τὰ πυκνὰ νέφη τοῦ χειμῶνος, και γλυκὺς θαλπερὸς θωρεύει τὴν χλοόσπαρτον ἡδη και ἀνθοσκεπῆ τῆς γῆς ἐπιφάνειαν. Δεὶλὴ μαργαρίτα ὑπανοίγει τὰ ἀμυδρῶς ροδίζοντα λευκὰ πέταλά της. Λεπτοφύής και τρυφερὴ ἐπιτρέπει εἰς τὸν ζέφυρον νὰ τὴν λικνίζῃ κατὰ τὴν φαντασίαν του. Ρυάκιον διαυγὲς θύρας πρέπει νὰ τὴν ψιθυρίζῃ λέξεις γλυκείας και κολακευτικάς, ἐν ᾧ κατοπτρίζει εἰς τὰ δροσερὰ στήθη του τὴν ώραιάν και γραφικήν στεφάνην της.

Νεᾶνις διέρχεται τὸν ἄγρον μὲ βῆμα κοῦφον και σπεῦδον. Αἴφνις ἴσταται. Οι ὄφθαλμοι τῆς συναντᾶσι τὸ τρυφερὸν τῶν ἄγρων ἔνθυλιον και νέφος σκοτεινὸν φαίνεται σκιάζον τὸ μέτωπόν της. "Ω! Μαργαρίτα μου χρυσῆ, ἀναφωνεῖ. Σύ, τούλαχιστον θὰ μοῦ εἴπης τὴν ἀλήθειαν. Θὰ μοὶ εἴπης ἐὰν ἔχειν τὸν ὄποιον ἀγαπῶν· εἶναι ἄξιος τῆς ἀγάπης μου.

Και μὲ πυρετώδη ἀγωνίαν, χωρὶς οἴκτον διὰ τὸ πτωχὸν τῆς ἀνοίξεως ἄνθος, ἀπέσπασεν ἀπὸνως τὸ ἔν μετὰ τὸ ἄλλο ὅλα τὰ λευκὰ τῆς Μαργαρίτας πέταλα. «'Ολίγορ, πολύ, περιπαθῶ, διάλογο... . . . .

"Ω! κακόν ἄνθος, διατὶ μὲ μίαν σου μόνην λέξιν καταστρέψεις και τὴν τελευταίαν μου ἐλπίδα;

Και ἐκ πείσματος ἡ μικρὴ ρίπτει μακρὸν τὸ ἄνθος γυμνὸν και φρίστον, τὸ ὄποιον δὲ ρύαξ παρέσυρεν εἰς τὸ δροσερὸν ρεῦμά του.

— Ετρεξεν εἰς τὸ δωμάτιόν του ἵνα ἐκτελέσῃ δι', τι εἰλεν εἴπει, ἐνῷ δ' Ἀνδρέας ἐπέθετε συναπισμούς εἰς τοὺς πόδας και τὰς κνήμας τῆς δισθενοῦς.

— Οταν ἔφασεν ὁ ιατρὸς Πρυνὶς ἡ γυνὴ εἰλεῖ περιδέδεμένον ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐπίδεσμον πλήρη τετριμένου πάγου, οἱ δὲ συναπισμοὶ εἰχον ἀρχίσεις νὰ φέρων ἀποτέλεσμα.

— Ο ιατρὸς τὴν ἔζητας μετὰ σπουδῆς. Ἐννοήσατε καλῶς τὰς παραγγελίας μου, εἴπε, και τὰς ἔξτελέσατε ἀξιόλογα.

— Επειτα, παρατηρήσας τὴν ἔλλειψιν πολλῶν ἀναγκώνων, ἐπορέθησε.

— Θέλησεν καλλιτέρα δρμας, ἢ τὴν μετεφέρεις εἰς καλὲν νοσοκομεῖον αὔριον. Θὰ ἔχῃ ἐπει τὸν δι', τι χρειάζεται.

— Οι λόγοι οὗτοι ἐνεποίησαν τόσον ὁδηγητὴν ἐπιτύπωσινες τὸν Ἀνδρέαν, διττες ὁ Ροδέρτος έπονεσε νὰ εἴπῃ: Εἰς νοσοκομεῖον! Ιατρός. Αὔτοῦ δὲν γίνεται κατ' οὐδέναν λόγον. Ἐδῶ παραπλέυρως ἔχω ἓν δωμάτιον εὑρύχωρον. Εἰμιρούμεν νὰ στήσωμεν ἀμέων ἀντὶ μίαν κλίνην, ἀρκεῖ νὰ τὸ εὔρετε κατάλληλον.

Πηγαίνομεν νὰ τὸ ίδητε;

— "Ω! κύριε Ροδέρτε! ἔψελλεισεν δ' Ἀνδρέας.

— Αφήσατε νὰ γίνη δι', τι εἶναι δυνατόν. Ό σκοπός εἶναι νὰ σώσωμεν τὴν ἀσθενή.

— Ο δανζελᾶν δὲν διεμαρτυρήθη, πειστότερον.

— Ο γλύπτης μετητὸν ιατρού μετέβησεν νὰ ἴδωται τὸ δωμάτιον.

— "Εδῶ θὰ εἶναι ἀξιόλογα, εἴπεν δὲ ιατρός, ἀλλὰ σεῖς θὰ στενοχωρήστε παραπολὺ.

— Οι πτωχοὶ και οι γείτονες πρέπει νὰ ἀλληλοσύνηθεν τοῦτο.

Τὸ πρόσωπον τοῦ ιατρού Πρυνὶς ἔλαμψε ἐξ αἰσθητικούς θαυμασμοῦ. Αλλ' αὐτὸς ἔτέρου ἦτο συνειθερμένος νὰ βλέπῃ ώραιαν αἰσθηματα παρὰ τὴν τάξιν τοῦ Παρισιού λαοῦ, τοῦ ἔγκλειστον τὴν καρδίαν ὅλης τῆς Γαλλίας, τοῦ ὑπέρ παντας ἀγαθοῦ και γενναίου και ἴπποτικοῦ.

— Εδῶ πρέπει νὰ τεθῇ ἡ κλίνη, εἴπε, δεικνύων τὴν καταλληλοτέραν κατ' αὐτὸν θέτων. Οὕτω δὲ τὴν κυκλοφορῆι μένοιλωτερο πέριξ τῆς ἀσθενοῦς.

— Αν περιστάτεται, ιατρέ, νὰ μὲ βοήθηστε, δυνάμεθα νὰ τοπεστήσωμεν ἐδῶ τὴν δικήν μου κλίνην. Μὲ φάνεταις ὅτι εἶναι καλλιτέρα τῆς κλίνης ἐρ' ἡς κατάκειται ἡ ἀσθενής. "Αλλώς τε, εἶναι σιδηρά, δῶστε και λύεται και σταίνεται εὔκολα.

— Ο ιατρὸς Πρυνὶς ἔτος ἀξιόλογος ἀνήρ, και καθ' ὅλην τὴν Μονμάρτην ὑπεργκυρότα.

— Εθογήθησε προθυμώτατα τὸν Ροδέρτον.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Διὰ νὰ φανῇ δραῖσον τὸ κυανοῦν τῶν γαλανῶν ὄρθιαμῶν φέρετε ἐσθῆτα κυανῆν ἀνοικτήν, η λευκὴν μὲ κυανοῦν περιλαίμιον. Τὸ κυανοῦν σκοτεινὸν γρῖψα καταστρέψει τὸ γαλανὸν ὄμικ. Γυνὴ μὲ ἐρυθρὴ γειτίη και ροδίνους παρειάς δὲν πρέπει νὰ φέρῃ γριβατά ή λιτοτροπίου, η κοσμήματα ἀμεθύστιον, ἔλλως και αἱ παρειάι και τὰ γειτή της φένονται μελανά. Χρῶμα ωγρὸν συνήθως γίνεται δραῖσον λευκὸν μὲ λευκὸν φόρεμα.

Συμβούλη ὑγιεινῆς

Κατὰ τῆς τανενίας. Οὐδὲν θεραπεύον ριζικῶν τὴν πάθησιν αὐτήν, δισον οἱ σπόροι τῆς κυτρίνης κολοκύνθης. Εάν πενάτε πολὺ και πάντοτε, πασχετε δὲ ἀπὸ γενικὰς κακοδιαθεσίας ἐξετίσετε τὰς κενώσεις. Μικρὰ τεμάχια λευκὰ ἐσθετέρου κομμένου προδίδουσι τὴν υπαρξίαν τανίας.

Προμηθεύθητε ἀμέων, ἔξιτα δράματα κολοκυνθοστέρους, καθαρίσατε τους, κοπανίσατε τους, ἀναμίξατε μὲ ζάχαρην λιλῆν και φάγετε τους νῆστος εἰς δύο η τρεῖς δόσεις. Μετὰ παρέλευσιν δύω ώρων, λάθετε δύω οὐγγίας ἔλαιου καθαριστικοῦ και ἡ τανία διλόχληρος γίνεται μὲ τὴν πρώτην η τὴν δευτέραν κένωσιν.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Καρόττα νηστήσιμα. Ἐκλέγετε ώρατα κόκκινα καρόττα, τὰ κόπτετε λεπτὰ και στρογγύλα και τὰ τοποθετεῖτε ἡ εἰς καραβάνων, η εἰς ἀληματένων δογετῶν. Προσθέσατε τὸ ἀνάλογον ἀλατοπίπερον, ἀγουρόλαχδον και ὀλίγην ψιλήν ζάχαριν, και ψιλάσατε τα μέχρις οὐ κάμουν κρούσταν. Τότε προσθέτετε ἐν καλὸν ποτήρι κρασί ἀρχαίνοντον, και ὀλίγον μαίντανον και ἀρίνετε νὰ βράση. "Οταν εἶναι ἔτοιμον σερβίρετε.

Καρόττα κομπόστα. Καθαρίσατε τὰ καρόττα και ξυστάτε τα, ὡς κάμνετε διὰ τὸ κίτρον τὸ ξυστό. Τὰ ζεματίζετε, τὰ ἀποσταλάζετε και τὰ βράζετε εἰς πιρός, εἰς τὸ δόσιον προσθίτετε ὀλίγην βανίλιαν.

Κυρία γαλλίς μεσῆλιξ, μὲ μόρφωσιν και ἀνατροφήν ἀρίστην, δυναμένη, νὰ ἀναλάβῃ και τὴν διεύθυνσιν οἴκου και τὴν ἀνατροφήν και ἐπιχθένσιν τέκνων, και ραπτικήν εἴτε ἐργασίαν ζητεῖ οἰκιαν. Φέρεις ἀρίστας συστάσεις και ξεγει μετρίας; Αξιώσεις. Πληγοφορίας παρ' ἡμῖν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΑΣΧΟΝΤΑΣ

ἐκ παθήσεων τοῦ στομάχου και τῶν νεφρῶν.

Ούτε τὰ νερά του Wicky, οὔτε οὐδεμία ἄλλη διατίτα δύναται νὰ ἐπιδράσῃ τόσον ἐπωφελῶς εἰς τὰς παθήσεις τῶν νεφρῶν και τοῦ στομάχου, δισον τὸ δράσιον και ταξιδιώτατον. Ήδωρ τὴν Ανδρό, το διποτὸν διαλέται ἐντελῶς τὴν ψάμπον, και τοι τοι λίθους και θεραπεύει μεγάλως τοὺς πάσχοντας.

Μέχρι τοῦδε ἀπότακτος διεξήγετο η μεταρροή ἀντού εἰς Πειραιά και Ἀθήνας παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου μου. "Ηδη δύμας συναπερίσθην ουσίαν. "Οταν νομίστε διτε εἶναι καὶ ρόπος νὰ τὴν μεταφέρωμεν ἔδω, μὲ καλεῖται.

Ο ιατρὸς μετέβη και αὐτὸς τότε παρὰ τὴν Τερέζα, δὲ Ροδέρτος, δὲ τὸν Ροδέρτον πατέτην την σφραγίδα μου ταύτην ἀντὶ έξι δραχμάς ἐκάστην.

— Η ἀποθήκη αὐτῶν εἶναι ἐπὶ τῆς δόδοις Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 10 εἰς Ἀθήνας, και εἰς τὸ Καφενεῖον "Ανδρός Πλατεία Τζελέπη παρὰ τῷ Ν. Λεφάκην εἰς Πειραιά.

Ζητήσατε τὴν ἄνω σφραγίδα διὰ τὸ γυγνίσιον ἐκάστην δραχ. 6.

* * *

— Εὐχαριστῶ, εἴπεν δὲ γλύπτης, ἀρδοῦ ἐστήθη δι κλίνη και ἐποκοθετήθη ἐπ' αὐτῆς ἡ κατωτέρα ἐλαστική στρωμάτη.

— Τώρα πηγαίνετε νὰ ιδῆτε πάλιν τὴν ἀσθενῆ σας. "Ἐν τῷ μεταξὺ ἔγινε θά σιγυρίσω και τὰ δυνατῶν τὸ δωμάτιον και τὸ δωμάτιον. "Οταν νομίστε διτε εἶναι καὶ ρόπος νὰ τὴν μεταφέρωμεν ἔδω, μὲ καλεῖται.

Ο ιατρὸς μετέβη και αὐτὸς τότε παρὰ τὴν Τερέζα, δὲ τὸν Ροδέρτον πατέτην την σφραγί